

80 ГОДИНИ СПИСАНИЕ „ХИМИЯ И ИНДУСТРИЯ“

Химията като фундаментална и приложна наука винаги е играла важна роля в живота на хората. Българските химици са отделяли особено внимание да популяризират нейните възможности и да подчертават необходимостта за използване на постиженията ѝ в практиката. През 1901 г. са основали първото химическо дружество, а след това са основани и други химически дружества в страната. Организираните химици започват да издават списание „Химия и индустрия“. На 18 юни 1922 г. редакционният комитет изготвя Програмните думи и Правилника за издаването на списанието, които са публикувани в първия брой на списанието от септември 1922 г. В тях е записано:

„В днешните времена, когато родината ни тежко преживява стопанска, културна и морална криза, Българското химическо дружество реши да започне редактирането на дружествено списание. Вземайки това решение, дружеството ни се ръководи от искреното желание да даде своята дан за правилното решаване на спорните въпроси, които тежките времена създадоха.“

Целите, към които се стреми списанието, са следните:

1. Да задоволи духовните нужди на членовете на дружеството и на нечленуващи химици, на близки до химията специалисти и на любители на химията;

2. Да работи за извоюване на достойно място на българския химик в нашия живот;

3. Да съдейства за насаждане на родна химическа индустрия и за създаване на правилни отношения и връзки между индустриалци и химици.

След обединяването на химическите дружества в България в Съюз на българските химици през 1924 г. списанието се утвърждава като негов съюзен орган. Големият интерес към него се потвърждава от факта, че през 30-те години се издават по 10 книжки годишно в тираж над 1500 броя. Тогава общият брой на химиците в България е бил около 400 души.

За утвърждаването и широкото популяризиране и разпространение на списанието ценен принос

имат неговите главни редактори: Иван Томов, Асен Златаров, Васил Огнянов, Захари Караогланов, Иван Трифонов, Йордан Чолаков и др. Изявени български химици и инженер-химици са постоянни автори, които на страниците на списанието популяризират възможностите на химическата наука и промишленост, необходимостта от използване на местните суровини и творческо-професионална защита на специалистите.

През периода 1950–1956 г. списанието е спряно, а след това издаването му продължава и до днес. Негови главни редактори са: Георги Монеv, Христо Нонински, Михаил Герасимов, Светла Райчева, Димитър Еленков и Милчо Натов.

От 1989 до 1997 г. поради организационни, и главно, финансови трудности списанието се издава нередовно. С помощта на спонсори са излезли от печат само отделни тематични книжки с ограничен тираж. След 1998 г. със съдействието на Управителния съвет на Съюза на химиците в България продължи неговото редовно издаване в две версии – българска и английска. Повишени са изискванията към авторите и е въведено анонимно рецензиране на научните статии. Списанието се издава в съвременно полиграфическо оформление.

Издаването и разпространението беше поето от фирмата „СайБулКом“ с ръководител проф. Слави Иванов, а за главен редактор бе избран ст.н.с. I ст. Лъчезар Петров, директор на Института по катализ на БАН. Значителна част от членовете на новата редакционна колегия и на редакционния съвет са авторитетни учени от химическите институти на БАН като акад. Г. Близнаков, чл.-кор. Ив. Гуцов, чл.-кор. Л. Бояджиев, проф. Ив. Шопов, проф. Д. Клисурски, проф. Н. Колев, проф. Сл. Иванов, проф. Георги Високов, ст.н.с. I ст. Венко Бешков, ст.н.с. I ст. С. Попов, ст.н.с. I ст. Хр. Цветанов, ст.н.с. Чавдар Бонев, ст.н.с. Ив. Хавезов.

Н. Найденоv

Зам.-главен редактор